

TAPOLCZAI LAPOK

EZEELŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN, KIADÓ ES TULAJDONOS: LÖWY B.

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca.
Kéziratokat vissza nem adunk.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K, féltre 5 K.,
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Hirdetmények: megegyezés szerint.
Nyílt-ter sora: 1 kor na.

Pályaválasztás.

Közeledik az iskolai év befejezésének izgalomokkal teli időszaka. Többé, de inkább kevésbé szorgalmas diákjaink tavaszi gerjedelmekben lankadó buzgalomuk utolsó maradékával erőlködnek, hogy mentse a menthetőt. Csökkenő étvágy, álmatlan éjszakák, ideges nyugtalanság a kísérő tünetek, amelyek az aggódó szülők figyelmét sem kerülnek el. Nem oly veszedelmes a dolog. Még egy pár hét, kevéske ügynevezett drukkolás, kellő mennyiségű noszogatás s a gyöngéd anya, a szigorú atya meglepéssel legeltetheti szemét sikerrel vizsgázó csemetéjén. Elmúlik az izgalom, megjön az étvágy, az álom és a megérdemelt pihenés előérzetével dobatnak sutba egy év hűsége kísérő pajtasai: a rongyosra elhasznált tankönyvek. Így volt ez régen is, így lesz az ezután is. Sőt. A haladó művelődésnek mindig szélesebb rétegben gyűrűző hullámai az iskolák légkörébe sodorják azokat a gyermekeket is, akik eddig az iskolakerülés tilosában cserkészgettek s a paradicsomi analfabétaság vadon termő rózsáit meg gyümölcsöseit szedegették. Még több szülő kerül így a súlyos gond elé, hogy gyermekének megfelelő életpályát válasszon. Pedig ez nem könnyű dolog manapság. A demokratikus eszmék terjedésével min-

denki magasabbra akar kapaszkodni az emberi egyenlőség nagyon is sokfokú létráján. A földműves, az iparos, a kereskedő, a hivatalnok elégedetlen a maga sorsával, társadalmi helyzetével, gyermekét jövedelmezőbb, kényelmesebb s ami fő, uriasabb pályára szánja, nem törődve a gyermek hajlamával, tehetségével, nem gondolva a tulprodukciónak korlátozott érvényesülés akadályaira.

Évről-évre olvashatjuk így nyáridőtájt a különböző foglalkozási ágak és hivatások intő szózatát a szülőkhöz, amelyben ijesztő szám adatok kimutatásával bizonyítják be az illető pálya boldogulásra alkalmatlan voltát és riasztják el az oda tölülőket. Egy kis önzés, egy kis túlzás mellett sok az igazság is e felszólalásokban. Segítenek is valamelyest, mert egy pár évig csak kevesebben mennek az így hitehüket vesztett pályákra, hogy azután újból előszeretettel népesítsék be a megriktult sorokat.

Az így mindig nehezebbé váló pályaválasztásnál egy eddig nem méltatott szempontra hívja föl a nagyközönség figyelmét a József kir. herceg szanatórium egyesület elnöksége. A hygienikus követelményekre való tekintet köti a szülők és neveléssel foglalkozók lelkére. Azt hangsúlyozza, hogy különösen a gyöngébb szervezetű gyermekeknel ne egyoldalú szempontok vezessék a szülőket a foglalkozás megválasztásánál, hanem a gazdasági, a

kényelmi vagy biztonsági elveken kívül az egészségre is ügyet vessenek, kikérve szakembereknek, első sorban orvosok tanácsát. Megszívlelésre méltó intelem, amelyet minden gyermeke soráért aggódó, gyermeke boldogulásáért fáradozó szülőnek követnie kellene. A szanatórium egyesület helyi bizottságának elnökéhez intézett felhívást egész terjedelmében közöljük azzal az óhajtsákkal, hogy vajha sikerülne felvilágosító szavaival minél több veszélyeztetett egészséget és életet a magyar föld művelésére, a magyar kultúra erősítésére megmenteni.

Az átirat a következőképen hangzik:

„Egyesületünk tevékenysége nemcsak a már megbetegedettek gyógyítására irányul, hanem működésünk egyik legfontosabb pontja a tuberkulózis megelőzése. Ez a törekvés vezet most a tanév végén, midőn a pályaválasztás kérdésével annyi ifju szervezet fejlődésére döntő sullyal nehezded elhatározás időszertivé válik.

Hazánk különböző vidékére kiküldött vándor dispensaireünk jelentéseiből látom, hogy a pályaválasztás fontos kérdésénél egészségügyi szempontok sajnos nem jutnak ugy előtérbe, ahogy azt a mi kortársaink szomorú példája és a jövő nemzedék jóléte kívánna, különösen nagy mértékben látunk a hygienikus gondolkodás hiányából eredő károkat az egyszerű népnél. A gyöngébb szervezetű gyermeket elvonják az egészséges, friss levegőn végezhető mezőgazdasági munkától és a zárt helyiséghez kötött, porkepződéssel járó ipari foglalkozásra szorítják, abból a téves hiedelemből indulva ki, hogy a látszólag könnyebb munka (szücs, szabó stb.) jobban megfelel a törékeny

TÁRCA.

Márta kisasszony.

Írta: Prém József.

Idegen fürdőhelyen töltöttem a nyarat. A fenyves hegység sűrűjében eldugott villatelepnek legerdekesebb hölgye Márta kisasszony volt. Előtte legalább az. Magas, karcsu alak, parancsoló tekintet, gunyos modor, bizalmatlan merevség a vonásaiban — mindez már az első napon fölkelte figyelmemet, sőt erős érdeklődésemet. Valamikor láthattam ezt az arcot, de hol?

Aztán bántott, hogy ennek a leánynak az ajkát soha mosoly be nem sugározta. Pedig, ha csak egy kissé hiu: ugy mindig mosolyog — oly széppé tette minden kis vidámság. Mert tudott vidám lenni, de csak akkor, ha senki sem látta. Véletlenül meglestem egyszer, amikor a kis Izával labdázott. Milyen pirossá vált az arca, milyen édesen nevetett s milyen bájosná tette egész lényét a dévajtság.

Barátaim kinevették. Nem fért a fejükbe, mi különösét találok ezen a leányon.

— Hát érdekelhet egy nevelőnő?

— Nevelőnő?

— Közönséges gouvernante!

— Ohó, tiltakozom, hogy közönséges!

— Aztán gyűlöli a magyarokat. Csak halanád, hogy szidja őket. Milyen kicsinyítő megjegyzéseket tesz rájuk.

— Hisz nem is ismer.

— De látja, hogy magyar vagy. Vigyázz: kinevet!

Éppen a kert mellett haladtunk el, ahol Márta kisasszony is Izával sétált. Tán halotta is a mi magyar beszédünket és sötét tekintet röpitett át hozzánk.

— Na már most meg kell ismerkednem vele! Kiáltottam fel. — Most már igen! Hátha az, akire oly nagyon emlékeztem. . . Egy bánatos uti társam. . .

Aztán kíváncsi voltam, hogy miért lobban fel a harag éjsötét szemeiben, ha csak említik is előtte szép hazánkat? Miféle rettenő emlék lehet, hogy szívecskéje elfordul a lovagias nemzetől?

Néhány napra rá bemutattak Márta kisasszonynak urnőjével, a kis Iza anyjával. Ő aztán megtette nekem a kívánt szívességet, nem is sejtve: miféle titkos célom van. Csakhamar mindennapi vendége lettem a villának, ahol az én és nemzetem gyűlölt ellenfele lakott.

Nehéz munka volt, de véghez vittem, hogy megnyerjem Márta kisasszony bizalmát. Eljött az idő, amikor mosolyogva kérdőre vonhattam: Mi baja esett Magyarországon? és miért oly ádáz, esküdt ellenségünk?

Német barátnőm belesápadt, aztán rákezdte:

— Az én magyarországi kalandom? Na hiszen, megjártam én ott Önöknél! Nagyon kurta, de nagyon furcsa az egész.

II.

Mikor most három éve, hibákkal teli német levelet kaptam Linzbe, a szüleimhez, hogy Magyarországba siessék mint nevelőnő. Családunk minden tagja s a rokonság riadtan nézett reám, mintha most utoljára látnának, mert szentül hitték: megessznek a keleti barbárok.

De mennem kellett és örültem, hogy olyan

A tisztességes kereskedő sulyt fektet arra, hogy a régi hírnevű

ZACHERLINT

kérő vevőinek, ne akasszon magtévészto surrogatumot a nyakába. Sajnos azonban vannak másféle kereskedők is. Hogy az ilyen csempészésektől, melyek az utóbbi időben megtévésztoen hasonló üvegekben előfordulnak, magunkat megóvjuk, ügyeljünk legfigyelmesebben „Zacherlín” névre.

organismusnak, mint a testi megerőltetés-sel járó, szabad természet szeszélyeinek kített őstermelési ágak. És ezzel elveszik a betegségre hajlamos organismus utolsó menedékét, hogy a szabadban végezhető hivatás által megerősödve megbirkózhassék a lappangó kórral.

Felkérem tehát igen tisztelt Elnöktársamat, kegyeskedjék saját hatáskörében odahatni, hogy a gyermekek pályaválasztásánál az egészségi szempontok döntő súllyal érvényre jussanak nemzetünk minél szélesebb rétegeiben. Beteges gyermek pályaválasztása ne történjék meg orvos megkérdezése nélkül.

Sokat tehetnek e cél érdekében az egyes iskolák vezetői, valamint az iskolaszékek és gondnokságok. Fontos támogatást nyújthatnak az egyes iparhatóságok és testületek, melyeknek érdekeit a munkásbetegség-egélyező pénztárak révén nagy mértékben károsítja a tuberkulózisra hajlamos emberanyagának az ipari pályákra való túdulása. A szószék, a felvilágosító előadások és a sajtó utján szintén sokat tehetünk e téren szerzett tapasztalataink értékesítése és minél nagyobb körben való elterjesztése érdekében.

Mindennemű ilyen irányú közérdekű kérdésre a Szanatoriumi Lapok hasábjain szakemberek tollából készséggel adunk felvilágosítást.

Májusi cikk.

Hogy nem régiben Montenegrót az európai nagyhatalmak hajóblokáddal megfenyegették, érdemes egy másik analog esetet említeni, mely látszólag kisebb okért ment végbe. Néhány évvel ezelőtt a hatalmas angol nemzet flottademonstrációval fenyegette meg az egyesült olasz királyságot, ha három nap alatt a nemzetközi madáregyezményt alá nem írja. A hatalmas angol nemzet tehát a csicsergő madarak érdekében háborút is kész lett volna kezdeni Olaszország ellen. Megérthetjük ebből a madárvédelem nemzetközi fontosságát.

Nem is oly csekély kis ügy ez. Hermann Ottó szerint az éneklő madarak százmillió korona hasznat tesznek a magyar gazdának azzal, hogy a kártékony bogarakat pusztítják. Minden ország felismerte már a madárvédelem fontosságát. És különösen Németország követelte a nemzetközi madáregyezménynek törvénybe iktatását, melyet Olaszország leghevesebben ellenezett. Olaszország azt hangoztatta, hogy népforradalomra vezet Délolaszországban, ha a tavaszi madárvonulás alkalmából felállított sodronyhálókat nem engedélyezik. Sziciliában ugyanis millió és

millió madár esett áldozatul, ahol ez néptáplálék, megfűstölök, s egész nyáron ezt eszik. Ennek azonban az a következménye, hogy Würtembergben nem termett gyümölcs. Mivel pedig ott virágzó gyümölcsstelepek vannak, a kormány a legnagyobb erőlyel sürgette a nemzetközi madáregyezmény törvénybe cikelyezését, s minél északibb volt valamely ország, annál erőlyesebben támogatta a németeket, sőt Anglia a vonakodó Olaszországot egyenesen háborúval fenyegette meg.

A madárvédelem nagy kérdés. Csak gonosz és tudatlan ember pusztíthatja ok nélkül a madarat. Megszámlálhatatlan az a haszon, amit a cinegék, poszáták, légykapók és mások, pihenést alig ismerő szorgalma, az okos gazdának jövedelmez. Mert a legszemesebb gazda is csak nagyjából szedi össze a hernyófészket, a madár pedig bejókálva, kopácsolva, kapdosva irtja a kártékony teremtet, amit az ember meg nem látott, a mihez hozzá sem férhet.

A piciny királymadár éven át három milliónál is több rovar emészt fel mindenféle állapotban: hol mint petét, hol mint bábót, hol mint kifejlett rovar.

A mezőgazdasági kultúra térfoglalása mellett leginkább az olaszok hihetetlen madárpusztítása volt az oka annak, hogy Európában jóformán megszűnik a madárdal. Fel van jegyezve az emberiség gyalázatára, hogy egy-egy madárfogó néhány óra alatt ötezer fecskét hálózott össze és gyilkolt meg. Franciaországban Kráón köves síkján hárommillió füsti fecskét fogtak el az ottlakó kegyetlen népek. Csak Bresszia városában egy félmillió éneklő madarat hoztak piacra eledelül. Udineből hatszázhuszezer összefogott madarat, légykapót, poszátákat, vörösbegyeket, cinegéket küldtek el. Afrika északi partvidékén a tengeren átkelő fűrj millió számra kerül a felállított hálóba. És nem a benszült beduinok fogják el ezt, hanem a letelepedett európai népek. Ellenben Svájcban a kertek gyümölcsfáin minden alkalmas helyen ott van a költőházikó, benne a kert legjobb, legszorgalmasabb munkásai: a cinegék, légykapók, vörösfarkú kertecék.

Nálunk is minden erővel arra kell törekedni, hogy az éneklő madarak megvédessenek. Sok madár esik gyermeki pajkosság áldozatul. Pedig a szülőket óva figyelmezteti egy rablógylkosnak az a vallomása, hogy gonosz tette a gyermekesnyek és különösen a madár pusztítás bírák. A szülőknél nincs elsőbrendű teladata, mint gyermekének lelkébe beoltani a madárvédelem gyöngéd szép gondolatát. A külföldön mindenféle kertekben, csalikokban, erdőkben, feliratok olvashatók: Ne bántsd a madarat! A madárpusztítás oktalanság és gonoszság! Nem hiányzanak a

figyelmeztetések, hogy a fészekszedést és madárpusztítót mennyi pénz és fogházbüntetéssel sújtja a törvény. Különösen társadalmi téren tehetünk legtöbbet, ha a cégéres madárpusztítókat megvetéssel sújtjuk és a becsületes társadalomból kiközösítjük. Hiszen a közjónak úgy is kárttevői és lélekben gonosz emberek.

Egyről-másról.

A föld — segít. Urnapján megint esett az eső és felfrissítette, megtermékenyítette a földeket. A gazda nem bánta, hogy az ünnepnappját elmosta az eső, mert a jövő, a termés kilátás így reményteljesebbnek tűnik fel bizakodó lelke előtt. A remény, a jó termés kilátás: — ez maradt meg a számunkra, mindnyájunknak, akár magunk munkáljuk a földet, akár közvetve élvezzük áldásait; ez ma minden reményünk a gazdasági elernyedés közepette. Bizony, ránkérne a föld áldása, a föld jósága. Talán így, a föld jóvoltából, kievickélhetünk a rettenetes hinárból. A föld a vigaszunk, mely már annyiszor kisegített bennünket a pusztulásból, méhének csodás gazdagságaival, kiaknázhatatlan drága kincseivel, s talán most is vissza fogja nekünk adni mindazt, amit eddig lelketlenül elraboltak tőlünk — mások. Mennyi remény, jószándék lakozik a szóban: föld. Hány ember várja türelmetlenül, aggódva az aratást, a szüretet: a föld jóságát. Ez talán majd kisegít bennünket abból a kátyuból, amelybe bele taszítottak bennünket a földi hatalmasságok.

Adatott nekünk, hogy reméljünk. Pedig de nagyok a szelek, melyek a rozs virágát, a szőlő hajtásait: a reményt tördelik. És mégis bízunk, — hátha segít.

Bíró urhoz. Alig három hét alatt ismét új bírója lett Tapolczának, Györi János személmélyében. Ambíciói, terveitőlünk ismeretlenek. Hogy mennyiben tüzte ki maga elé a célt: a várost fejleszteni, nem tudjuk. Mindenesetre üdvözölnünk kell a bírói székben azzal a gondolattal, hogy jó bíró lesz. Mert jó, agilis bíróra igazán nagy szüksége van most e városnak, melyet nem szabad megállítani semmi célért a fejlődés útjában. Amit egy város fejlődésében elmulasztunk, azt helyre hozni nem lehet. Kedvező alkalom ez irányban vajmi ritkán kínálkozik. Itt van most a katonaság kérdése, melynek megoldását, kedvező megoldását, elhanyagolnunk nem szabad. Szomorúan kell tapasztalunk, hogy ebben az irányban eddig nem valami nagy ambícióval működünk. Nem tettünk

előnyös és kitérő hely kínálkozik. Apám már évek óta csak kapitányi nyugdíjából élt. Korán le kellett mondania a tisztí pályáról, mert nyomorékká lőttek egy párbajban. Őt testvérem van, kiket nagy nélkülözés közt neveltetett. Anyánkat rég elvesztettük. Kenyérkereset után kellett nekem is látnom. De apám nem akart eresztetni:

— Ne menj, lányom! Ne menj! Sose térsz többé vissza. Vagy ha visszatérsz: nem lehetsz már gyermekem. Ismerem a magyar férfiakat, kivált ott az alföldön. Ezredemmel városokban, falvakban voltam; mulattam a jövérű gavalérokkal, akik a kastélyok nevelőnőit könnyű zsákmánynak tekintik. Erőszakosak, zsarnokok. Ádozatuk leszel!

Büszkén emeltem föl a fejemet és élesen néztem aggódó szülőmre:

— Ne féj, meg tudom védeni magamat!

Házunk mindenkor a legvallásosabb ház volt. Apám gyűlölt minden léhaságot. Soha szigorubb erkölcsbírót nem ismertem, mint őt.

Valamikor hallottam: mi volt az oka annak a párbajnak, mely szerencsétlenné tette őt. De a teljes valót sohasem tudtam meg.

És elszakadtam hazulról. Egy vidéki városban, nagy kert előtt álló uri kastélyban lakott ez a magyar család, ahová éjjel megérkeztem. A vasuton senkivel sem beszéltem. Még azzal a fiatal emberrel sem, aki szemközt ült velem s folyton rám bámult, — akár csak ön most. Szomorú voltam. Éreztem,

mit tesz, ha az ember először hagyja el otthonát. Milyen lesz a háziasszony? Aztán a kisasszonyka, akit majd oktatók? Hát a házigazda, akitől óvakodnom kell, mint a báránynak a farkastól! Van-e valami veszedelmes urfi is a házban?

A reggelinél láttam először a családot. A mama elhízott, gyanakodó, elegáns asszony. Az apa erősen fiatalítja magát. Hadilábon áll az életparájával és bizonyosan okot ad rá, hogy az asszony féltékeny legyen. A kis lány dacos, önértetes, de rendkívüli kedves és viruló szépségnek ígérkezik. Amellett piros, majd kicsattan. Erős, tán tulerős vérmérséklet, melyet fékezni kell.

Ezek voltak megfigyeléseim az első napon. Már a reggelinél észrevettem, hogy a házigazda folyvást kémleli arcomat. Erős, fekete bajszját pödörgette. Minduntalan igazított valamit magán, mintha figyelmemet akarná magára vonni. Aztán szólt:

— Tudja-e, hogy már az uton hódított, kisasszony? De nem csodálom! Már korán reggel itt volt az unokaöcsém. Együtt jöttek a vasuton. . . Bizonyosan önnek szólt a korai látogatása.

E pillanatban Paula, a növendékem, leejtette kanalát a csészére. Ránéztem és láttam, hogy öldöklő tekintettel vizsgál.

Atyja tovább évődött velem. Szép ember volt, de arca nagyon is piros, tán a sok szeszes italtól. A reggelinél is három pohár

cognacot hajtott le. És minden pohárka után szikrázóbb szemeket meresztett rám. Végre a háziasszony megszokta ezt az ostromot és a leánykával együtt a kertbe küldött.

Növendékem kacagva kelt föl s mikor a lépcsőn lehaladtunk, belém csimpaszkodott:

— Fucska, ugy-e a mama? Milyen féltékeny! Hihíhi! Azt hiszi, egyszeribe magába bolondul a papa.

Megbotránkozva álltam meg.

— Ne folytassa, kisasszony!

De a leány újra nevetett.

— Ugyan, hisz a javát akarom. Már négy kisasszony volt nálunk. Mindeniket elkergette a mama. Mert mindenkivel kacérkodott az apus. De ha engem szeret és velem tart, akkor semmi baj sem lesz.

Forgott velem a világ. Miféle házba kerültem? Miféle leányka ez? Erős elhatározás támadt szívemben. Jó utra fogom téríteni ezt a koraérett gyermeket.

— Hány éves? — kérdeztem tőle?

— Tizenöt. . . De nem látszom-e tizenhatnak? Ugy-e jól kifejlődtem? Vannak asszonyok, akik sokkal gyengébbek nálam. Jaj, csak már . . . csak már. . .

Tán a szigorú tekintetem ijesztette meg, de a leányka elhalgatott. . .

A kert végében haladtunk, közel az őszibarackfákhoz, melyeknek gyümölcsei a magas kőfal lécein kandikáltak elő. A kis leány felágoskodott, hogy egy piruló barackot lesza-

jóformán semmit. Vártuk a jószerencsét. Tovább folytatni ezt a politikát bűn volna. Tennünk kell. Tudjuk, hogy a nyár folyamán ismét nagyobb honvédségi gyakorlatok lesznek vidékünkön. Tehát ez a vidék: katonai gyakorlatokra alkalmas. Már a gyakorlótér nem hiányozhatik, nem szerepelhet, mint akadály a Tapolczán felépítendő kaszárnya ügyében. Máshol gyakorló terezt négy millió koronát ad a honvédelmi miniszterium. Ezt mi sokkal olcsóbban tudjuk adni — ingyen.

Tudtunkkal Hazay honvédelmi miniszter úr jószemmel nézi Tapolczát; itt a közeli körökben szokott üdülni. Jó szomszólóink is volnának. Most már csak mi rajtunk a sor, hogy — merjünk.

Szerencse. Egy nagybácska fia a Harangozó-ház előtt bankópénzt talált. A társával nézegette, hogy mi lehet az a cifra papír. Találgatták. Talán sorsjegy? Vagy mi más? Tetszett nekik az a szép női fej, mely díszítette. Ők még nem tudták, hogy a nő a: Szerencse. Nem ismerték űk még azt a nőt, azt a kis grizettet, aki az embereknek sok kellemes percet szerez, de bossúságot is bővíben, aki nem módjával bánik vele. Nem szabad komolyan venni vallomását és nem szabad számítani a hűségére. A legnagyobb baj pedig akkor köszönt be, ha még ráadásul büszke is talál lenni, a véletlenre és eldicsekszik. Balga kis fiú. Dicsekedett és a szerencse otthagya. Összekaptak rajta a barátjaival. Kezdték olvasni a fölírást, hogy biz az sok-sok korona. És aztán mindegyik részt kívánt belőle, jogot formált hozzá. Dehogy adták, engedték egymásnak a: Szerencsét. Fölmerült az indítvány: felezzük el. De nem, a Hobok István gyerek nem engedett, erősen fogta a vélt tulajdonát; teljes tizenégy éves erejével küzdött, rugdalózott a birhatásáért. Pedig még ezelőtt tíz perce nem is ismerte — másé volt.

De hát a szerencse senkinek sem esküszik örök hűséget, ha hiteget is. A másik gyerek szaladt az uniformisos bácsi után és feljelentette a szerencsés társát. És a kis nő, most a városházán gondolkodik, hogy már ilyen kis gyerekek is az ő birhatásáért majd hogy nem — késhegyre mennek.

SZINHÁZ.

Halász Alfréd színtársulata a múlt héten folytatta előadásainak sorozatát a Pannónia szálló nagytermében.

Az előadások csak még jobban meggyőz-

kitson, majd föl is mászott a léceken és átkandikált a falon. . . Ott fenn körülnézett, majd integetett valakinek . . . és hirtelen leugrott ismét.

— Mit jelent, ez valami titka van?

— Ohó! Még nem vagyunk ennyire bizalmasok! De majd beavatom chère mademoiselle!

Egyszerre kő röpült át a falon. De a kő papírba volt göngyölve. Ketten is siettünk, hogy felvegyük. En ráléptem, nehogy a kisleány elkapja előlem.

Megint rászegyeztem a tekintetemet. Ettől ijedhetett meg, mert lépést hátrált.

— Adja ide, nekem szól!

— Majd az anyjának adom át.

E szavakra szótlanul megfordult és a kastély felé sietett a leányka.

Fölkaptam a levelet. Mert levél volt. Bizonyára szerelmes levél. S hogy meggyőződjem, sietve én is föl másztam a léceken, hogy áttekintsek a falon. . . Csakugyan egy fiatal

ember állt ott, az én éjjeli vasúti ismerősöm, aki tegnap némán bámult az egész uton. Bizonyosan a választ várta most. . . Csinos ifju volt. Hasonlított önre. . . Igen, igen. . . Nagyon lasonlított. Nem volt szakálla, csak bajusza még. . . A szemei szakasztott olyanok, mint az önéi. . . Az arcvonása is. . . Ha nem tudnám, hogy — eh, bolondság! Az ösztönszerű gyűlölet és bolondság volt, amelylyel itt, e fürdőhelyen napokon néztem önre, valahányszor találkoztunk. . . Nos, ez a fiatal ember az ön hasonmása, rám bámult. . . megrezzent, ismét úgy, mint ön most! . . . Növendékem titkos lovagja volt!

Halász Alfréd igazgató, hogy a közönséget színház látogatásra megnyerje, nagyobb áldozatot hoz akkor, midőn két előadásra Hegedűs Gyulát, a budapesti Víg-színház művészt, vendégszereplésre hívta meg, — aki folyó hó 27-én, kedden, Molnár Ferenc Ördög című vígjátékában, szerdán pedig Henry Berstein világhírű társadalmi színművében, „Az Ostrom”-ban fog szerepelni. Reméljük és hiszszük, hogy Tapolcza intelligens közönsége méltányolni fogja a vendégművész meghívásával Halász Alfréd áldozatkészségét és zsufozt házzal fogja jutalmazni azt, amit különben Hegedűs vendégszereplésén kívül a törekvő és jól szervezett társulat, egyébként is megérdemel.

Mult heti előadások referációját egy csokorba kötve, az összes előadások mindegyik szereplőjéről a legszebb elismerés hangján szólhatunk, megtoldva ama dicséretünkkel, hogy dacára a gyéren látogatott előadásoknak, színészeink hangulatára mi befolyással sem volt ez, mert minden alkalommal teljes, folyékony, jó előadásokat nyújtottak.

Hétfőn „A Farkas” másodsor került színre.

Kedden az „Asszonyfaló” operette nevette meg a közönséget.

Szerdán „A cárnő,” Bíró Lajos és Lengyel Menyhért 3 felvonásos komédiáját játszották. A címszerepben Serfőzy Ilonka jeleskedett. Szintén jól játszottak Kelen Rózi, Lenkei, Kiss, Kertész Zsiga, Mátray és a többiek is.

Csütörtökön „A kis barátnő” operette került színre.

Pénteken az „Aranyeső,” Béldi és Zerkovitz kitünő táncos operettjét adták telt ház előtt. A Népopera száz előadást ért darab, itt is zajos sikert aratott. Szépen játszottak minden, különösen Kelen Rózi, Liszt Ferike, nemkülönben a többiek is, és a férfi szereplők.

Szombaton Serfőzy Ilonka és Mátray Kálmán jutalomjátékául „Az Apostol,” Bourget Pál világhírű társadalmi színműve került előadásra.

HIREK.

A Tátrától az Adriáig.

Tapolcza, 1913. május 25.

Talán mire e sorokat olvassák, már keresztül is száguldott Tapolcza országutján az a harminckét automobill, mely ma hajnalban indult Budapestről, hogy kétezerkétszáz kilométeres távolságon nyolcnapig versenyezzen a győztest megillető dicsőségért: elsőséggért.

Alig néhány éve még ugyancsak megcsodáltak a tapolczai utcán azt a néhány automobill, amely erre felé vetődött. Ma már fel sem igen tűnik az az alkotmány, melynek tisztos elődjeik: kellemetlen szagot árasztottak, rettenetesen pöfögtek, de a vágató fiakkert aligha érthették utól. Azóta a technika rohamosan fejlesztette ezt a járművet. Az automobill bevonult a közlekedés és szállítás minden területére és a gépkocsi, tehervonat, személyvonat, vagy expresszvonat az ország-uton, kinek mire van szüksége. A hadseregben meg épen nélkülözhetetlen.

Az autó térfoglalásával rohamosan fellendült az autógyártó-ipar is. Hatalmas, virágzó gyártelepek foglalkoznak már gépkocsik előállításával. Ahány gyár, annyi típus. S a gyárak között levő versengés szülte az autó-verseny eszméjét. Nagyméretű, épített verseny pályák elliptikus utja áll, ma a versenyzők rendelkezésére. De ezeket már csak gyorsasági versenyekre használják, viszont ilyen versenyeken csak a célra épített gépkocsik futnak. Az igazi autóverseny inkább a gépek megbízhatóságára vonatkozik és az ország-uton is pályát talál magának. Az országutakat használják fel a gyárak a megbízhatósági versenyre, hogy a mindennapi használatra épített gépjük kitünőségét, elsőségét gyakorlatban bemutassák, aminek az autó-ipar természetesen csak hasznát látja.

A versenyben több magyar gyártmányu gép is részt vesz és egy teljesen új magyar szerkezet fogja bemutatni képességeit. Különben a versenyzők nagy része külföldi és alkalmasint nem egy értékes díjjal tesznek bennünket szegényebbekké.

A start Budapesten, ma vasárnap reggel 5 órakor kezdődik. A gépkocsik startszámuk szerint követik egymást. Az utvonat hét etape-ra oszlik a nyolc versenynapon:

Első nap, vasárnap: Budapest—Pécs 374.3 kilométer. Második nap, május 26., hétfő: Pécs—Károlyváros, 353.4 kilométer. Harmadik nap, május 27., kedd: Károlyváros—Fiume, 241.4 kilométer. Negyedik nap, május

A háziasszony felpattant. — Sohasem felejttem el ezt a jelenetet. Oh milyen ház, milyen család!

— Micsoda? Az én leányom! Meg hogy rossz uton halad? Szerelmes levél? No már ezt nem tűröm. Tudok én is mindent! Alig tette ön be a lábát a házamba, már kacérkodott a férjemmel! El akarja csábítani tőlem?

— Én? De asszonyom! — szakítottam félbe?

— Hallgasson! Most én beszélek! El akarja csábítani az uramat, Igen! Azután a vasúti ismerősének már az első reggelen légyottot ad a kertemben! . . . Levelet dobott magának s mert a leánykám rajtakapja, most elég vakmerő, hogy órá fogja, s őt mártja be, az ártatlant! Elmondott mindent a gyermekem. . . De most már vége! Még ma szedje össze a holmiját s ne tegye szerencsétlenné a családjukat. . .

Sirva fakadtam ennyi gonoszra és sirva

Hölgyeim! Mielőtt beszerzik nyári Toilettjüket, **n é z z é k m e g**
KARDOS NAGYÁRUHÁZÁBAN a gyönyörű ujdonságokat.

Francia Creppon, Broche, Eponge, Grenadin, Himzett ruhák. Nyári köpenyek, fürdő kostüm, pongyola, kézi himzett Blouseok. Napernyők. Mértékszerinti rendelés gyorsan eszközöltetik.

28., szerda: Pihenő nap Fiumében. Ötödik nap, május 29., csütörtök: Fiumé—Zágráb, 189.2 kilométer. Hatodik nap, május 30., péntek: Zágráb—Pozsony, 342.85 kilométer. Hetedik nap, május 31., szombat: Pozsony—Tátralomnic, 373.95 kilométer. Nyolcadik nap, június 1., vasárnap: Tátralomnic—Budapest, 318.18 kilométer.

Az utvonulatokat, hidakat természetesen mind helyrehozták, hogy a méltóságos és nagy-ságos urak minden fennakadás nélkül megtalálják gyönyörűségüket a száguldó gépkocsiban. Mi pedig szintén gyönyörűséggel élvezzük a nekünk eredményül kínálgató — kellemetlenségeket.

Halálozás. Kemenesaljai Lőke István káptalan-tóti lakos földbirtokos, f. hó 23-án, 56 éves korában szívszélhűdés következtében hirtelen elhunyt. A közbecsülésben és köz-tiszteletben álló birtokost ma délután négy órakeret metetik el a káptalan-tóti családi sír-boltba.

Bíróválasztás Tapolczán. Tibola János, a három hét előtt megválasztott községbíró, a korára való tekintettel, kérvényt adott be a vármegye alispánjához, hogy őt ezen tisztség alól fölmentse. A kérelemre az alispán föl is mentette Tibola Jánost és egyúttal elrendelte az új községbíró választását. Karácsony Kálmán főszolgabíró folyó hó 21-ére tűzte ki a választást, amelyre a földműves polgár-társaink nagy számmal vonultak fel. Jelölt-jüket, Győri Jánost választották Tapolcza nagyközség bírójává, aki azonnal le is tette az esküt és átvette a tisztséget. Győri he-lyébe, kit a legutóbbi tisztújítás alkalmával előjáról választottak, közfelkiáltással Tibo-lo Jánost választották meg. — Hisszük, hogy az új bíró Tapolcza nagyközség minden irányu haladását szíven viseli és annak ér-dekeiben fog munkálkodni.

Tanítógyűlés. A Veszprém egyházmegyei róm. kath. tanító egyesület Tapolcza—Bala-tonfüred—Monostorapáti tanítói köre folyó évi június hó 3-án Tapolczán tartja évi rendes közgyűlését. Délelőtt 9 órakeret szent-mise, utána kezdődik a közgyűlés, amelynek tárgyai: 1. Elnöki megnyitó. 2. A múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 3. Elnöki jelentés. 4. A folyó évben Veszprémben tartandó képviselői nagy-gyűlésre kitűzött tételek tárgyalása és meg-vitatása. A tételek a következők: I. Az egy-huzamos tanítás pedagógiai és szociális oldalait tekintve, megvalósítható-e faluhelyen? II. a) A kántortanítók tisztán kántortanítói illetményeinek, a mai megélhetési viszonyok-hoz mért rendezése. b) A felekezeti tanítók fizetésrendezéséről legújabbán hozott országos

törvény rövid ismertetése. III. A tanítói nyugdíjtörvény revíziója. Az állami tisztvi-selők új nyugdíjtörvényének mely rendelkezései hasznosíthatók a tanítói nyugdíjtörvény revíziójánál. 5. Felolvasások és gyakorlati előadások. 6. Jelentés a beérkezett pályamunkákról. 7. Pénztárnoki jelentés. 8. Tiszt-viselők választása. 9. Indítványok. 10. Tag-sági díjak befizetése.

Siófok megalapítójának szobra. A siófoki fürdőtelep megalapítójának Glatz Henriknek, aki egyúttal nevezett fürdőtelep ügyvezető igazgatója volt, közadakozás útján emlékszob-rot állíttanak Siófokon. A gyűjtőleveket a felvilágosító felhívással együtt szíjjel küldték a balatoni fürdőtelepeknek.

Zalavármegye alispánja a 104448/ai 1912. sz. a. alkotott és a bérkocsi iparról szóló szabályrendeletet a m. kir. kereskedelmi miniszterium jóváhagyta és így a szabály-rendelet 1913. év május hó 24-én életbe lép.

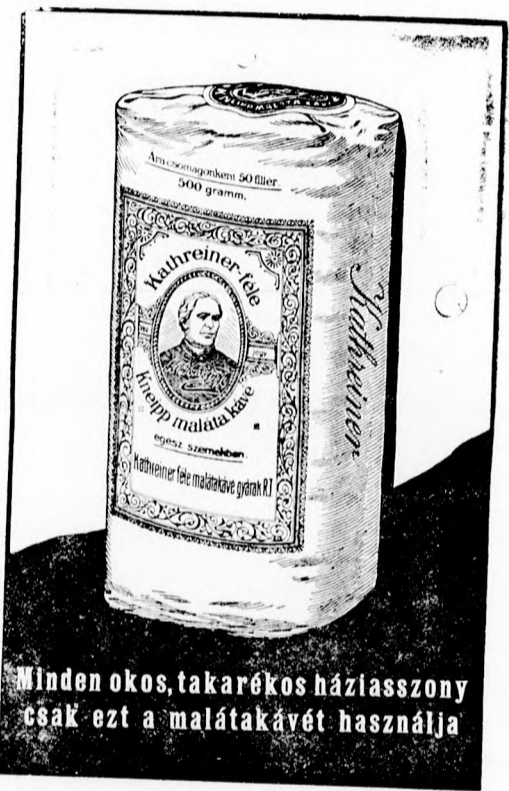
Soffőr tanfolyam. A gépjármű vezetőket előkészítő V-ig tanfolyam a belügyminiszte-rium fenhatósága alatt (Budapest, X. ker. Százados-utca 14. sz., a fővárosi kenyérgyár mellett) 1913. évi június hó 16-án kezdődik és augusztus hó 2-ig tart. Jelentkezni illetve a felvétel iránti kérvényt benyújtani 1913. évi június hó 12-ig lehet a tanfolyam helyiségében lévő gondnoki irodában 5—7 óra között minden szerdán és szombaton. A kérvények posta útján is bármikor beküldhetők. Beiratási díj 20 kor, tandíj 200 kor, vizsgadíj 20 kor, és azoknak, a kik a fémipari szakban vagy szerelésben járatosak műhely- előkészítő elméleti és gyakorlati oktatás díja 50 korona. A tandíj és beiratási díj alól nincs felmentés. A beiratási és tandíj a folyamodvány benyuj-tása előtt a gondnoktól nyert postatakarék-pénztári lappal fizetendő. Az érdeklődőknek levélbeli megkeresésére „Tájékoztatót” küld a gondnoki iroda.

A népművészet jutalma. Városi Vendel a tapolczai áll. polg. iskola pedellusa egy díszes faragott botot készített és elküldte József főhercegnek, aki azt készségesen elfo-gadta és dícsérő sorok kíséretében 100 ko-ronát küldött ajándékkul az ügyes faragónak.

Hegedüs Gyula Tapolczán. A budapesti Vígyszínház világhírű művésze, Hegedüs Gyula ket estén, Halász Alfréd színtársulatánál, vendégszerepel Tapolczán és pedig f. hó 27-én, kedden az „Ördög“-ben, szerdán „Az ostrom“-ban lép fel. Reméljük, hogy közönsé-günk felhasználja az alkalmat és nagyszámban gyönyörködik a művész játékában és ezzel valóra váltja a reménykedő direktor kalkulussait.

A tanítók fizetésrendezése A hivatalos lap tegnapi számában jelent meg a tanítók illetményeinek rendezéséről szóló két törvény

szentesítése. Az előbbi törvénycikk az állami elemi népiskolai tanítók illetményeinek mos-tani rendezéséről szólván, közli az ismert fizetési osztály-beosztást az évi lakáspénz osztályokkal. A táblázatból kitűnik az, hogy a legkisebb kezdőjavalmazás a VII. lakás-osztályba sorozott állomáshelyen évi 1200 korona, amihez 240 korona lakbér járul. A legmagasabb fizetés az I. osztály I. foko-zatában évi 3200 korona, amihez az I. lak-osztályba sorozott állomáshelyen 1000 korona évi lakáspénz járul. Igen érdekes a törvény definíciója, mely a tanítók nembeli különbségek jelzésére férfitanító és nőtanító kivételt állapít. Az 1913. évi XVI. t. c. mely a községi és hitfelekezeti elemi népiskolai tanítók illetmé-nyeinek rendezéséről szól, az évi fizetést ugyanakkora összegben állapítja meg, mint az állami néptanítókat, de az évi lakáspénz maximuma csak 600 korona, mely 240 koronáról 60 koronás fokozatokkal emelkedik így. Mindkét törvényben újítás a tanítók minősí-tése, mely nem titkos, amelyet tehát a tanító megtekinthet. Az egyévi önkéntes szolgálatot teljesítő tanítók, ennek az egy évnek a tartama alatt fizetés természetével bíró illet-ményeiknek 800 koronát meghaladó részére igényt tarthatnak. A fegyelmi büntetéséért kirott pénzbírságok az Országos Tanítói Nyugdíj- és Gyámalap javára a tanítók fize-téséből levonhatók.

hagytam el az Önök szép országát. Hazaérve, apám adáz haraggal, ökleit összeszorítva kiáltott:

— Oh, azok az alávalók! Hát te is, te is! Téged is kiszemeltek, mint egykor édes-anyányád?

— Anyám?

— Tudd meg, hogy anyádat, ki nevelőnő volt ott lent, én védelmeztem meg a házi-gazdája cudarsága ellen. Vendég voltam a háznál és arcultóttam a gyalázatot. Meg-verekedtem veled, nyomorékká lettem, de fele-ségül vettem az ártatlant.

Ez volt atyám titka. . . Hát nincs okom, hogy rettegjem a magyaroktól?

III.

Márta kisasszony arca olyan fehér lett újra, mint a krizantém, melyet kezében tar-tott, s melylyel most negédesen felém csapott. A régi emlék ismét haragra lobbantotta.

Rá néztem, s ha már elbeszélés alatt mind-untalan fel akartam kiáltani a meglepetésektől, most többé nem bírtam magamba fojtani a szót:

— Szent Isten! Hát van sors, van végzet? Van csoda? Ha tudná Márta, ha tudná!

— De mit?

— Ön elhallgatta a városkát. Elhallgatta a családot is.

— Kérem, nem vagyok gyöngédtelen.

— Nos hát, ismerem az Ön különös házi-

asszonyát, a volt házigazdáját és a furcsa növendéket. . .

— Ott volt Ön is abban a fészekben?

— Az a fészek a szülővárosom! Nagy-komlód, igen!

S az a feketebajuszú, hódító ur, Jármay Domokos a nagybátyám! . . . Az a majom-szeretettel megáldott anya az én nagy-néném . . . és a koraérett leánya. . .

— Paula! — vetette közbe Márta riadtan.

— Az én kis unokahugom.

Szegény Márta majd elájult erre a rettentő fölfedésre, alig bírtam lecsillapítani. . .

— Sose ijedjen meg. Még akkor sem, ha még ma találkozni fog velük, mert megér-keztek ők is. Itt töltik a nyarat. . .

— Ah, akkor én menekülök, Linzig meg sem állok!

— Na persze!

— S az a fiatalember! Az Ön hasonmása!

Az uti társam. . . A leveles kő dobója ott a fal mellett. . . Ez senki más, mint ön! Most már hiába tagadná. . . Oh Istenem! Istenem!

Már könnybe lábadtak a szemei. . . Én azonban hamar készen voltam a csellel. Oh ártatlan csel! és felsóhajtottam: „Jámbor hazugság, szemfüllentés, most segítetek!”

Csak egy pillanatig tartott, amíg nagyot gondoltam és merészet. . . A szívem reme-gett és néztem, néztem a bájos német leányt.

És elszántan vettem el a kockát: bármint fordult is. . .

— Márta kisasszony! Hát most is azt hiszi, hogy az a levél Paulának szól, hát nem érzi, hogy Önnek akartam életjelt adni magamról? . . . Hisz én voltam a vasúti ismerős, a halgatag utitárs! Együtt ültünk a vonaton Budapesttől Nagykomlódik. . . Már akkor megszerettem. . . Nem is tudtam, hogy német, s azért irtam magyarul.

— Nekem szólt az áthajított levél?

Vakmerően vágtam oda:

— Hát persze, hogy Önnek!

— Akkor hát ártatlan Paula?

— Már férjhez is ment — máshoz — . . . sietett!

— S az anyját hiába vádoltam.

— Nagynénem igazat mondott, amikor védte Paulát és kitalálta, hogy én — Önt ostromlom. . .

— Ugy hát a magyarok. . .

— Mégsem olyan gonoszak. . . Győződjék meg és — legyen a feleségem!

IV.

Márta kisasszony még csak menyasszony. És erősen tanul magyarul, ami apjának, az osztrák exkapitánynak, sehogysem fér a fejébe. Az bizonyos, hogy egy ellenségünkkel keve-sebb van már.

28., szerda: Pihenő nap Fiumében. Ötödik nap, május 29., csütörtök: Fiumé—Zágráb, 189.2 kilométer. Hatodik nap, május 30., péntek: Zágráb—Pozsony, 342.85 kilométer. Hetedik nap, május 31., szombat: Pozsony—Tátralomnic, 373.95 kilométer. Nyolcadik nap, június 1., vasárnap: Tátralomnic—Budapest, 318.18 kilométer.

Az utvonalkat, hidakat természetesen mind helyrehozták, hogy a méltóságos és nagyságos urak minden fennakadás nélkül megtalálják gyönyörűségüket a száguldó gépkocsiban. Mi pedig szintén gyönyörűséggel élvezzük a nekünk eredményül kínálkozó — kellemetlenségeket.

Halálozás. Kemenesaljai Lőke István káptalan-tóti-i lakos földbirtokos, f. hó 23-án, 56 éves korában szívszélhűdés következtében hirtelen elhunyt. A közbejárásban és köztestületben álló birtokost ma délután négy órakeretmetik el a káptalan-tóti családi sírboltba.

Bíróválasztás Tapolczán. Tibola János, a három hét előtt megválasztott községbíró, a korára való tekintettel, kérvényt adott be a vármegye alispánjához, hogy őt ezen tisztség alól fölmentse. A kérelemre az alispán föl is mentette Tibola Jánost és egyúttal elrendelte az új községbíró választását. Karácsony Kálmán főszolgabíró folyó hó 21-ére tüzte ki a választást, amelyre a földműves polgártársaink nagy számmal vonultak fel. Jelöltjüket, Győri Jánost választották Tapolcza nagyközség bírójává, aki azonnal le is tette az esküt és átvette a tisztséget. Győri helyébe, kit a legutóbbi tisztújítás alkalmával előjáról választottak, közfelkiáltással Tibolo Jánost választották meg. — Hisszük, hogy az új bíró Tapolcza nagyközség minden irányu haladását szíven viseli és annak érdekében fog munkálkodni.

Tanítógyűlés A Veszprém egyházmegyei róm. kath. tanító egyesület Tapolcza—Balatonfüred—Monostorapáti tanítói köre folyó évi június hó 3-án Tapolczán tartja évi rendes közgyűlését. Délelőtt 9 órakeret szentmise, utána kezdődik a közgyűlés, amelynek tárgyai: 1. Elnöki megnyitó. 2. A múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 3. Elnöki jelentés. 4. A folyó évben Veszprém tartandó képviselői naggyűlésre kitűzött tételek tárgyalása és megvitatása. A tételek a következők: I. Az egyházas tanítás pedagógiai és szociális oldalait tekintve, megvalósítható-e faluhelyen? II. a) A kántortanítók tisztán kántortanítói illetményeinek, a mai megélhetési viszonyokhoz mért rendezése. b) A felekezeti tanítók fizetésrendezéséről legújabb hozott országos

törvény rövid ismertetése. III. A tanítói nyugdíjtörvény revíziója. Az állami tisztviselők új nyugdíjtörvényének mely rendelkezései hasznosíthatók a tanítói nyugdíjtörvény revíziójánál. 5. Felolvasások és gyakorlati előadások. 6. Jelentés a beérkezett pályamunkákról. 7. Pénztárnoki jelentés. 8. Tisztviselők választása. 9. Indítványok. 10. Tagsági díjak befizetése.

Siófok megalapítójának szobra. A siófoki fürdőtelep megalapítójának Glatz Henriknek, aki egyúttal nevezett fürdőtelep ügyvezető igazgatója volt, közadakozás útján emlékszobrot állítanak Siófokon. A gyűjtőíveket a felvilágosító felhívással együtt széjjel küldték a balatoni fürdőtelepeknek.

Zalavármegye alispánja a 104448/ai 1912. sz. a. alkotott és a berkocsi iparról szóló szabályrendelettel a m. kir. kereskedelmi miniszterium jóváhagyta és így a szabályrendelet 1913. év május hó 24-én életbe lép.

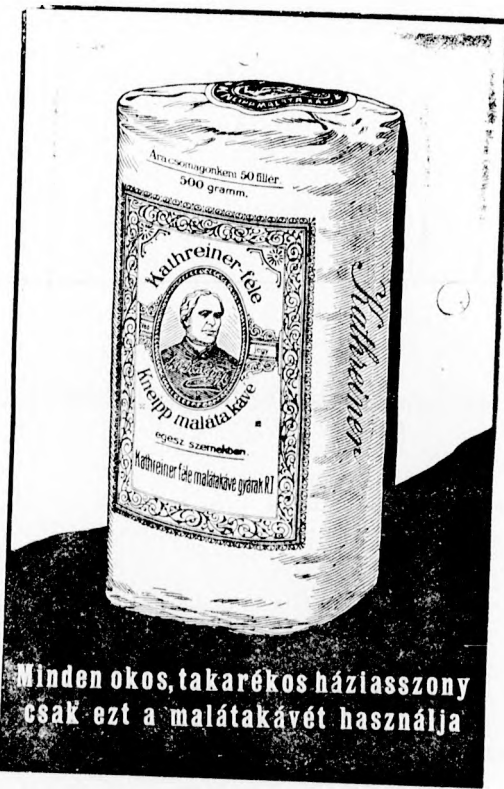
Soffőr tanfolyam. A gépjármű vezetőket előkészítő V-ig tanfolyam a belügyminiszterium fenhatósága alatt (Budapesten, X. ker. Százados-utca 14. sz., a fővárosi kenyérgyár mellett) 1913. évi június hó 16-án kezdődik és augusztus hó 2-ig tart. Jelentkezni illetve a felvétel iránti kérvényt benyújtani 1913. évi június hó 12-ig lehet a tanfolyam helyiségében lévő gondnoki irodában 5—7 óra között minden szerdán és szombaton. A kérvények posta útján is bármikor beküldhetők. Beiratasi díj 20 kor, tandíj 20 kor, vizsgadíj 20 kor, és azoknak, akik a fémipari szakban vagy szerelésben járatosak műhely-előkészítő elméleti és gyakorlati oktatás díja 50 korona. A tandíj és beiratasi díj alól nincs felmentés. A beiratasi és tandíj a folyamodvány benyújtása előtt a gondnoktól nyert postatakarékpénztári lappal fizetendő. Az érdeklődőknek levélbeli megkeresésére „Tájékoztatót” küld a gondnoki iroda.

A népművészet jutalma. Városi Vendel a tapolczai áll. polg. iskola pedellusa egy díszes faragott botot készített és elküldte József főhercegnek, aki azt készségesen elfogadta és dícsérő sorok kíséretében 100 koronát küldött ajándékkul az ügyes faragónak.

Hegedűs Gyula Tapolczán. A budapesti Vígyszínház világhírű művésze, Hegedűs Gyula két estén, Halász Alfréd színtársulatánál, vendégszerepel Tapolczán és pedig f. hó 27-én, kedden az „Ördög”-ben, szerdán „Az ostrom”-ban lép fel. Reméljük, hogy közönségünk felhasználja az alkalmat és nagyszámban gyönyörködik a művész játékában és ezzel valóra váltja a reménykedő direktor kalkulussait.

A tanítók fizetésrendezése A hivatalos lap tegnapi számában jelent meg a tanítók illetményeinek rendezéséről szóló két törvény

szentesítése. Az előbbi törvénycikk az állami elemi népiskolai tanítók illetményeinek mostani rendezéséről szólván, közli az ismert fizetési osztály-beosztást az évi lakáspénz osztályokkal. A táblázatból kitűnik az, hogy a legkisebb kezdőjavalmazás a VII. lakáosztályba sorozott állomáshelyen évi 1200 korona, amihez 240 korona lakbér járul. A legmagasabb fizetés az I. osztály I. fokozatában évi 3200 korona, amihez az I. lakáosztályba sorozott állomáshelyen 1000 korona évi lakáspénz járul. Igen érdekes a törvény definíciója, mely a tanítók nembeli különbségek jelzésére férfitanító és nőtanító kivételt állapít. Az 1913. évi XVI. t. c. mely a községi és hitfelekezeti elemi népiskolai tanítók illetményeinek rendezéséről szól, az évi fizetést ugyanakkora összegben állapítja meg, mint az állami néptanítókat, de az évi lakáspénz maximuma csak 600 korona, mely 240 koronáról 60 koronás fokozatokkal emelkedik így. Mindkét törvényben újítás a tanítók minősítése, mely nem titkos, amelyet tehát a tanító megtekinthet. Az egyévi önkéntesi szolgálatot teljesítő tanítók, ennek az egy évnek a tartama alatt fizetés természetével bíró illetményeiknek 800 koronát meghaladó részére igényt tarthatnak. A fegyelmi büntetesként kirott pénzbírságok az Országos Tanítói Nyugdíj- és Gyámalap javára a tanítók fizetéséből levonhatók.

hagytam el az Önök szép országát. Hazaérve, apám ádáz haraggal, ökleit összeszorítva kiáltott:

— Oh, azok az alávalók! Hát te is, te is! Téged is kiszemeltek, mint egykor édesanyányád?

— Anyám?

— Tudd meg, hogy anyádat, ki nevelőnő volt ott lent, én védelmeztem meg a házigazdája cudarúsága ellen. Vendég voltam a háznál és arcultöttem a gyalázatot. Megverekekedtem vele, nyomorékká lettem, de feleségül vettem az ártatlant.

Ez volt atyám titka. . . Hát nincs okom, hogy rettegjem a magyaroktól?

III.

Márta kisasszony arca olyan fehér lett újra, mint a krizantém, melyet kezében tartott, s melylyel most negédesen felem csapott. A régi emlék ismét haragra lobbantotta.

Rá néztem, s ha már elbeszélés alatt minduntalan fel akartam kiáltani a meglepetésektől, most többé nem bírtam magamba fojtani a szót:

— Szent Isten! Hát van sors, van végzet? Van csoda? Ha tudná Márta, ha tudná!

— De mit?

— Ön elhallgatta a városkát. Elhallgatta a családot is.

— Kérem, nem vagyok gyöngédtelen.

— Nos hát, ismerem az Ön különös házi-

asszonyát, a volt házigazdáját és a furcsa növéndéket. . .

— Ott volt Ön is abban a fészekben?

— Az a fészek a szülővárosom! Nagykömlőd, igen!

S az a feketebajuszu, hódító ur, Jármay Domokos a nagybátyám! . . . Az a majomszeretettel megáldott anyja az én nagynénem . . . és a koraérett leányka. . .

— Paula! — vetette közbe Márta riadtan.

— Az én kis unokahugom.

Szegény Márta majd elájult erre a rettentő fölfedezésre, alig bírtam lecsillapítani. . .

— Sose ijedjen meg. Még akkor sem, ha még ma találkoznai fog velük, mert megérkeztek ők is. Itt töltik a nyarat. . .

— Ah, akkor én menekülök, Linzig meg sem állok!

— Na persze!

— S az a fiatalember! Az Ön hasonmása! Az uti társam. . . A leveles kő dobója ott a fal mellett. . . Ez senki más, mint ön! Most már hiába tagadná. . . Oh Istenem! Istenem!

Már könnybe lábadtak a szemei. . . Én azonban hamar készen voltam a csellel. Oh ártatlan esel! és felsóhajtottam: „Jámbor hazugság, szemfüllentés, most segítsetek!”

Csak egy pillanatig tartott, amíg nagyot gondoltam és merészet. . . A szívem remeggett és néztem, néztem a bájos német leányt.

És elszántan vettem el a kockát: bármint fordult is. . .

— Márta kisasszony! Hát most is azt hiszi, hogy az a levél Paulának szölt, hát nem érzi, hogy Önnek akartam életjelt adni magamról? . . . Hisz én voltam a vasúti ismerős, a hallgatag utitárs! Együtt ültünk a vonaton Budapesttől Nagykömlődik. . . Már akkor megszerettem. . . Nem is tudtam, hogy német, s azért irtam magyarul.

— Nekem szölt az áthajított levél?

Vakmerően vágtam oda:

— Hát persze, hogy Önnek!

— Akkor hát ártatlan Paula?

— Már férjhez is ment — máshoz — . . . sietett!

— S az anyját hiába vádoltam.

— Nagynénem igazat mondott, amikor védte Paulát és kitalálta, hogy én — Önt ostromlom. . .

— Ugy hát a magyarok. . .

— Mégsem olyan gonoszak. . . Győződjék meg és — legyen a feleségem!

IV.

Márta kisasszony még csak menyasszony. És erősen tanul magyarul, ami apjának, az osztrák exkapitánynak, sehogysem tér a fejébe. Az bizonyos, hogy egy ellenségünkkel kevesebb van már.

Öngyilkos akadémiai tanár. Berger Károly Lajos magyaróvári gazd. akad. tanár, ki hosszabb ideig a keszthelyi gazd. akadémia gazdasági intézője volt, f. hó 17-én Vép és Porpác állomások között a robogó vonatról leugrott. Nővére, aki vele utazott, csak később vette észre fivére eltűnését. Porpácra leszállt, jelentést tett az esetről. Visszamentek és a vasuti uttesten megtalálták az öngyilkos tanár szétszaggatott testét. — Az idegbeteg ember ez előtt három évvel egy vasuti szerencsétlenség alkalmával vesztette el feleségét, s azóta búskomor, idegbeteg lett, s úgy látszik, ez vitte a végzetes tetre.

Fehérmegyébe. Vidékünkön igen sok mezei munkást szerződtettek el Fehérmegyébe. Ott töltik az egész nyári munkaidőt és csak ősszel térnek haza. A munkások egy nagy csoportja, vegyest férfiak, nők, gyermekek, f. hó 22-én este ment el a tapolczai állomásra, vállalt munkájára. Vidékünkön pedig erősen jelentkeznek a munkások hiánya, pedig valószínű, hogy munkásaink jobbléte tudnak itthon biztosítani maguknak, mint a távol idegenbe. — Bizony jó volna, ha a bajt gyökeresen orvosolni lehetne.

Szinigazgatóból — borbélysegéd. Mura-szombatból írják, hogy az öreg Bittermann borbélynál sűrűn változnak a segédek. Ezuttal érdekes emberre tett szert az öreg úr. Egy valóságos volt színházdirektor borotválja számára a vendégeket. Sasvári, családi néven Sinkovich Gábor ez a ritka multu borbély, aki meglehetősen mozgalmos pályafutás után került a mura-szombati kis műhelybe, ahol mindenképp megelégedésére végzi munkáját. Székelyudvarhelyi származású, ahol a középiskolát is elvégezte. Nyughatatlan vére és a színeszet iránti szeretete a világot jelentő deszkákra vitte s Bokodi Károly társulatával elszökött a szülői háztól. Tíz évi színészkedés után daltársulati igazgató lett. A direktorság azonban rosszul végződött és Sasvári gondolt egy merészet, megtanulta a borbély mesterséget és most borotvál, hajtat nyír, fejet mos, valószínűleg jobban, mint ahogy valamikor a színművészetet gyakorolta.

Új kikötő a Balatonon. A balatoni Jacht-Klub a földművelésügyi kormányhoz fordult, hogy Aliga és Világos között kikötőt, kör-gátat és hullámtörőt építsen. A miniszter megbízta a balatoni kikötők felügyelőjét, hogy ezekről a munkálatokról terveket készítsen.

Honvédtüzérség Nagykanizsán. Nagykanizsa város mozgalmat indított, hogy a most szervezett honvédtüzérségből önéki is jusson. A mozgalmat maga Vecsey Zsigmond polgármester vezeti, aki már ez ügyben megkezdte a tárgyalásokat a honvédelmi miniszteriummal; azt hisszük, Nagykanizsa város ez irányu mozgalmá sikefere vezet, nem úgy mint Tapolcza törekvése, hogy katonaságot kapjon.

Új bazaltbánya. Az alsószidi közbirtokoságnak az erdő szélén levő hatalmas bazalttelepe eddig kihasználatlanul hevert. A közbirtokosság ajánlatot kapott, mely szerint ezen értékes bazalttelep kiaknázásáért évi 4000 K bért ajánlanak. A közbirtokosság ezen váratlan és kedvező jövedelemnek megörült és szívesen köti meg az üzletet. Ertesülésünk szerint a bányabérlő a kiaknázott bazaltkavics elszállítására közvetlen a keszthelyi állomásig vasutat épít.

Makói gazdák Keszthelyen folyó hó 12-én husz idegen kocsit vonult végig Keszthely utcáin. A mezőhegyes vidéki tájfajta lótenyésztő gazdák távkocsisversennyel egybekötött tanulmányi kirándulásnak résztvevői érkeztek meg 800 kilométer ut után Keszthelyre, melynek gazdasági intézményeit: az akadémia és a hercegi uradalom gazdaságát tekintették meg. A tanulságos szemle után a keszthelyiek magyaros vendégszeretettel látták vendégül a távolvidéki magyar gazdákat.

Badacsony hegyközség 1913. évi június hó 1-én délután 3 órakor tartja a Hableány szálló éttermében tavaszi rendes közgyűlést, az alábbi tárgyakban: 1. Mult gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 2. 1912. évi számadás felülvizsgálása. 3. Szívós-féle ut kocsitűtő alakítása és erre a költségre megszavazása.

4. Balatonpart rendezése. 5. Weiler Kálmán indítványa a Bertényi-ut megnyitására. 6. Balázs Lajos levele a Medits és Dr. Kovács elleni követelését illetőleg. 7. Indítványok. 8. Panaszok. A közgyűlés után Kultúregyesület megalakulása.

Csak egy anya tudja mennyi gondot okoz egy gyermek táplálása, amikor a legeslegjobb táplálószer, az anyatej hiányzik vagy kevés. Milyen sokszor gyötrődik az anya amiatt, hogy nem tud mit adni gyermekének. Am ezert a gondos anya nem bocsátkozik kísérletezésekbe, hanem csakis kipróbált, megbízható tápszerhez folyamodik, s ez nem lehet más, csak a Nestlé gyermekliszt, amely már pár nap múltán érezteti kitűnő hatását. Egy igen tanulságos könyv jelent meg a Nestlé-liszt használatáról és úgy ezt a könyvet, valamint egy próbadoz Nestlé-lisztet ingyen és bérmentve küld a Henri Nestlé cég, Wien, I., Biberstrasse 187.

Hamisított dalmát borok. A hamisított dalmát borok behozatala miatt gróf Serényi Béla földművelési miniszterhez intézett panaszok folytán a miniszter f. év. március és április hónapokban a Fiumében lévő borkészleteket alapos vizsgálat alá vetette. Ennek folyamán a hivatalos közegek a gyanús borokból mintákat vettek, s ezeket szakértőileg megvizsgáltatták. A megvizsgált borok közt tényleg több olyan hamisított bor volt, a mely Dalmáciából származik. A Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesületének legutóbbi választmányi ülésén, mely az egyesület által ez ügyben a földművelésügyi miniszterhez intézendő felterjesztéssel foglalkozott, Lónyay Ferenc miniszteri tanácsos kijelentette, hogy azokban az esetekben a melyekben a hamisított borokat találtak, a kihágási eljárás folyamatban van s a rit az ügyben a magyar kormány tehet, az meg is fog történni. A miniszter által tett lépések sikerének előmozdítása érdekében azonban kívánatos, hogy az egyes konkrét borhamisítási eseteket maguk az érdekelt kereskedők, vagy azok, a kiknek ilyenekről tudomásuk van, saját érdekükben is jelentsék be az illetékes hatóságoknak.

A kivándorlók személyazonossága. A kivándorolt katonakötelesek nyilvántartására érdekes intézkedéseket léptetett életbe a belügyminiszter. Az Amerikába kivándorolt és sor alá kerülő ujoncoknak ez ujabbi intézkedés szerint vagy az amerikai konzulátusokon, vagy pedig itthon jelentkezniük kell. Miután kevés eshetőség van arra, hogy ezek hazánkba visszatérjenek, a konzulátuson való jelentkezés alkalmával csatolják a fényképeket, s innen a személyazonosság megállapítása végett megküldik a hazai hatóságoknak, hol azt a községi előljárók hitelesítik. Tehát most ez érdekes újítás folytán a hivatalokhoz naponként érkeznek a fényképekkel ellátott akták.

Útjelző az autó-utasok számára. A kereskedelmi miniszter rendeletet küldött Zala-vármegye alispánjához és arra hívja fel, hogy az országutakat útjelző táblákkal lássák el, mert a megnövekedett automobilforgalom mellett ezekre halaszthatatlanul szükség van. A táblákat az Automobil-Club küldi meg s azoknak védelméről a törvényhatóság kirendelt közegei tartoznak gondoskodni.

A Nap a magyar újságírás szenzációja. A Nap a magyar közönség legkedvesebb lapja. A 48-as eszmék és a magyar nemzeti törekvések egyetlen hű és törhetetlen szószólója. A legmodernebb, legfrissebb és legkitűnőbb lap. A magyar riport uttörő mestere. Főszerkesztő: Braun Sándor. Dr. Hajdu Miklós társszerkesztő. Munkatársai: a magyar újságírás kitűnőségei. Peldányszáma amerikai újságsiker: 155.000 példány naponként. Egy szám 6 fillér. Előfizetési ár: egy évre 18 korona, felévre 9, negyedévre 4 korona 50 fillér, egy hónapra 1 korona 60 fillér. A Nap-ot megérkezése után kívánatra azonnal házhoz szállítja. A Nap kihordó szervezete.

Tűz Diszelben. Folyó hó 19-én özv. Németh Józsefné Gyűr-hegyi lakos háza, eddig ismeretlen okból kigyuladt és a szalma fedelel elhamvasztotta. A kár biztosítás révén részben megtérül.

SACHER-szálló KURHAUS HELENENTHAL BADEN BÉCS MELLETT.

Baden legszebb, erdős részében fekszik. Gyógyintézet belső és idegbetegségekre Psychotherapia Prof. Dubois után. Rádiumkúra, hizó- és soványítókra. Bergonie-féle soványító elektromos izomgyakorlatokkal. Legalkalmasabb üdülőhely nyugalomkeresőknek és gyengélkedőknek. Tavaszi gyógyhelynek különösen alkalmas. Orvosi vezető: Dr. Koritschan Alfréd. Bejelentések, prospektusok és felvilágosítások az igazgatóság által adatnak. — Május 1-től június 15-ig mérsékelt árak.

Hajómenetrend a Balatonon. Folyó évi május hó 1-től május hó 31-ig. Balatonboglár—Révfülöp—Badacsony és vissza a következő hajómenetrend lesz. Balatonbogláról—Révfülöpre indul naponként délelben 12 óra 5 perckor és este 7 óra 15 perckor. Révfülöpről—Badacsonyba indul délelben 12 óra 50 perckor, Badacsonyból—Révfülöpre indul délután 4 óra 30 perckor, Révfülöpről—Balatonboglárba indul délelőtt 9 óra 30 perckor és délután 5 óra 35 perckor.

A világ vasuti hálózata. Az utolsó évtizedben, 1900. és 1910. között a világ vasuti hálózata nagyot fejlődött. A közben épült új vasutvonalak hossza összesen 239 000 kilométer. Legtöbb vasutat természetesen Amerika építette: 124 200 kilométer. A világ vasuthálózata 1900-ba összesen 790.125 kilométert tett ki, 1910-ben már 1,030.014 kilométerre ment. A különböző államok között ez így oszlik meg: Németország 60.300 kilométer, Anglia 37.600 kilométer, Franciaország 49.400 kilométer, Olaszország 17.000 kilométer, Oroszország 59.600 kilométer, az Északamerikai Egyesült-Államok 388.200 kilométer. Átlagos számítással egy kilométer Európában 396.250 frank, egyebütt pedig 217.500 frank; ez alapon kalkulálva a világ vasuthálózata 283 milliárdba kerül. A vonalak 70 és fél százaléka magántársaságok kezében van, míg 29 és fél százalék — 303.100 kilométer — az egyes államok tulajdona.

Államsegély gépbeszerzésre. A m. kir. földművelésügyi miniszter a Tapolczavidéki Gazdakörnek a mult évben beszerzett gazdasági gépek ára harminc százalékának fedezésére 240 korona államsegélyt utalványozott.

Gazdák a kassai nagygyűlésen. A Tapolczavidéki Gazdakör felhívást bocsátott ki tagjaihoz az Országos Gazdászövetségnek f. évi június hó 18-án Kassán tartandó nagygyűlésére leendő részvételre. A gazdakört több tagja fogja a gyűlésen képviselni.

A japánok gyakorlatai érdeke

azonnal felismerte az új
„BERSON” gummiszerek
számos előnyeit!

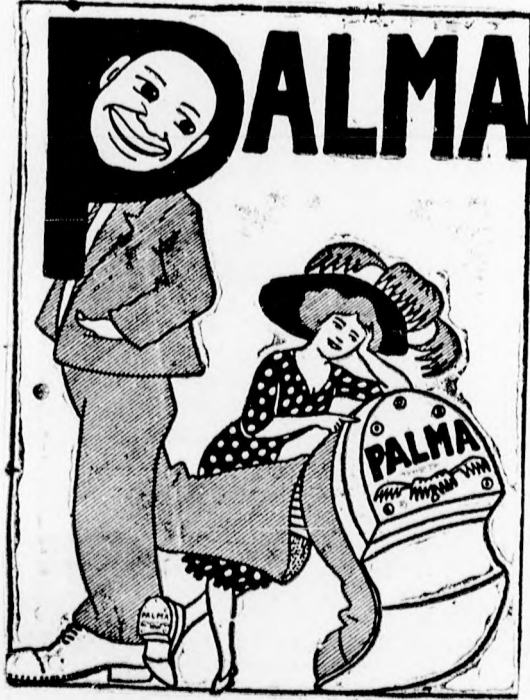
Ferdére taposás, kisiklás, fáradtság, az idegek rázkódtatása kizárva!
Bersonművek Budapest, VII.

A József kir. herceg Szanatórium-egyesület tapolczai fiókja folyó hó 17-én tartotta évi rendes közgyűlését Pollák Adolfné elnöknő vezetésével, ki üdvözölve a jelen voltakat megnyitójában vázolja a fiók mult évi tevékenységét, ajánlja a nemes célt szolgáló egyesület partolását a tagok figyelmébe. Pénztárosi jelentésből tudjuk, hogy a fiók a mult évben tagdíjából 187 korona, adományokból (Balatonmelléki Takarékpénztár, Tapolczavidéki Gazdasági Takarékpénztár, Neményi Géza) 70 korona, a cukornap jövődeme 199 korona 56 fillér, gyűjtésekből 57 korona 67 fillér összesen tehát 514 korona 23 fillért küldött a központba. A tapolczai fióknak jelenleg 74 tagja van; tartott egy rendes évi közgyűlést. Titkár felolvassa a központból érkezett leiratot, amely a központ évi közgyűlésére leendő részvételre hívja fel a tagok figyelmét. Vegül elnöknő az emberbaráti szeretetet ápoló egyesület pártfogását ismételt figyelmébe ajánlva a tagoknak, a gyűlést bezárja.

Szőlőpermetező és kapológép bemutatás. Mint lapunk mult számában jeleztük a Tapolczavidéki Gazdakör több nagy földbirtokos és a Badacsonyvidéki Szőlősgazdák Szövetkezete óhajára és azok anyagi hozzájárulásával, folyó hó 20-án délelőtt Takács Jenő kir. közjegyző, gazdaköri alelnök tapolczai szőlőjében a Neukomm-féle szőlőpermetező és kapáló gépet működésben bemutatta. A bemutatásra Neukomm és Fia verseczi gépgyáros egy darab szőlőpermetező és kapológépet küldött, amelyet a nevezett gyár szerelője mutatott be. Dacára a kedvezőtlen időnek mégis mintegy 100—120 érdeklődő szőlőbirtokos szemlélte meg a bemutatást, amelynek mindkét gép munkája megnyerte az érdeklődők tetszését és elismerését, ugyanígy, hogy már eddig is mint halljuk többen megrendelték, a mai nehéz munkáviszonyok mellett sokkal olcsóbbá kerülő permetező és kapáló gépet, amelylyei különösen a sík, vagy kevésbé lejtős talaju szőlőkben a munka nagy megtakarítást jelent.

Újabb vasut Tapolczára. Zala- és Vasvármegye alispánjának vezetése alatt már érdekeltég is alakult, amely Szombathelynek Rumon át a Balatonnal közvetlen vasutvonallal való összeköttetését tűzte ki célul. Az érdekeltég nagy része Tapolczára akarja a vonalat lehozni és a mi állomásunkon keresztül óhajt a Balatonnal összeköttetést kapni. A másik párt Sümegen át Hévízfürdő érintésével, Keszthelyre akarja a vonatot bevinni. — Természetes, hogy Tapolczán keresztül a Balaton nagyobb partvidékével közvetlenül nyernének összeköttetést, még Keszthelylyel is, azonban csupán Hévíz könnyebb elérhetéseért alig volna célszerűbb a vonalnak Tapolcza elkerülésével leendő kiépítése.

Emlékkereszt a katonáknak. A király mindazoknak a katonáknak, akik a mostani válságos időkben rendkívüli szolgálatot teljesítettek, emlékkeresztet fog adományozni, azonkívül a most eltöltött időt valamennyiöknek kétszeresen fogják beszámítani, mint az a háború idején szokásos.

Hideg május. Még azok a bizonyos sokat emlegetett legöregebb emberek sem emlékeznek ilyen kellemetlen időjárásu május hónapra mind az idén van. A mult héten is folytonos hűvös szeles esős időjárásunk volt. Az eső nagyon szükséges volt ugyan, azonban oly nagy széllel és hűvös levegővel jött, hogy nem sok köszönet volt benne, különösen a szőlőkre, amelyekben a valóságos vihar sok helyen teljesen letörte a zsenge hajtásokat, megfosztva a sok gazdát attól a csekély reménytől, amelyet a borterméshez fűzött. Ma van az utolsó vészjósoló fagyos szent, Orbán. Ha még ez is beváltja a hozzá fűzött jóslatot, akkor idei bortermésünk a minimálisra száll alá.

CSARNOK,

A szenvedő.

Kufstein 1795.

I.

Elmém veszélyes andalgásiból
Magamba térvén s zárhelyem
Ezernyi könnyeimmel áztatott
Porába hajtván térdemet,

Némán imádvá tisztelem
Mennyei nagy felségedet!
Leborulva csudálom
Mégfoghatatlan bölcs tetszésedet!

Mert látom, érzem, hogy tilos, felérni,
Honnan s miért van ennyi rossz?
Mért szenved így a jámbor erkölcs?
S mért győzedelmes a gonosz?

S hozzád emelvén ujlag
Lánctól törődött két kezem
S nedves homályban lábbogó,
Halálra vált, bus képemet,

Elődbe terjesztem — ne vesd meg ó Uram! —
Elődbe terjesztem szokott kérésemet.
Halld meg keserve tengerének mélyiből
Hozzad kiáltó lelkemet!

Tekints le rám! Atyai kegyelmed fényiből
Bocsásd fejemre csak egy sugárodát!
Ne hagyd el ő Irgalmazó!
Ne hagyd el alkotmányodat!

Ne hagyd el engem,
Ó én Teremtőm! Én Atyám! Oltalmazóm!
Én egy Uram!
Egy Istenem!

II.

Ugy van; megint köny nedvesíti képemet!
Mégint megáradott
Szívemnek elszikkadt ere!
Meggzánta már, meggzánta bágyadt lelkemet
Az Ur kegyelme: s irgalompálcája ime
A kösziklából bő vizet vere!

Oszojlatok
Szívemnek öldöklő fájdalmai!
Szakadjatok
Ti nem remélt örömemnek édes árjai!
Szakadjatok; s a szenvedők kegyes
Vigasztalójának hálákat adjatok!

Zengd halhatatlan Lélek,
Zengd alkotód dícséretét!
Serkenj te bus, te gyászos Elme,
Serkenj fel és vigadva hagyd el ezt
A síralom helyének durva rejtekeit!
Nem tiltja szárnyaid szabad repületét,
Nem tiltja senki meg neked.

Repülj fel régi hazád boldog határhoz.
Tul a setétlő fellegek útjain
A Halhatatlanok dícső hajlékihoz!
Ugy zengjed, úgy hirdesd
Örvendező vig éneked
Legszebb s legérezettebb hangjain:
Mely jó az Ur! s mi nagy
Az Ó kegyelme
A földnek elhagyott lakásihoz!

Serkenjete fel ti is
S jertek mindnyájan,
Ti lelkes és lelketlen állatok!
Jertek s örök Vigasztalómnak
Most énvelem forró hálákat adjatok!

Derülj ki Nap!... Vidulva zugj
Te gyászos ősz komor szele!
Völgynek sebes folyója, zugj!
Partok, zuhogjatok velem!

Ti halmok! Erdők! Égbenyult
Szálás fenyők! harsogva döngjete
Kőszikla-bérczek! béborult
Havas tetők! bömbölve rengjete!

Ti is, kiket szívem nyögésitől
Hangozni megszoktattalak,
Kinos keserveimnek gőzítő!
Elnedvesült bus kőfalak!
Jertek s magasztaló dícséretimre most
Uj hangokon felelve zengjete!

De mit cselekszem?
Ah! mit cselekszem, így unszolván titeket?
Mire kérem én
A ti segedelmeteket?

Mit, mit tehetek ti,
Ó értelem nélkül szükölködő,
Érezni nem tudó
Lelketlen állatok?

Mik vagytok ti,
Hogy énvelem hálákat adjatok?
Hogy az Urnak énvelem
Illő dícséretet mondhattatok?

És ki vagyok én, hogy Tégedet
Méltán dícsérjelek?
Hogy tégedet Mindenható!
Dicsérni merjelek?

Én por! veszendő féreg! én dícsérjem a Te
Nevezhetetlen,
Gondolhatatlan
Isteni nagy felségedet?

Én Téged? ó Te, aki vagy!
Téged, ki mindenkor valál!
És lenni fogsz
Szünetlenül!

Borulj homályaidba gyarló, véges Elme!
Némulva áldjad,
Némulva rettegj és imádjad
Az Örökkévalót!

Hogy el ne vessz merész repületidben!
Hogy el ne hagyjon ily örvényeidben!
Bár véghetetlen! ámbár isteni
Az Ó kegyelme!

Bacsányi János.

336—1913. szám.

Árverési hirdetmény.

Atulirt bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírre teszi, hogy a tapolczai kir. járásbíróság 913. V. 247. számú végzése által **Tapolczavidéki Gazdasági Takarékpénztár** végrehajtató javára **Széchenyi-utca I. számú házban 1357 kor. 76 fill. tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás** alkalmával bíróság lefoglalt és 1797 koronára becsült koporsók, butorok és képekből álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis Tapolczán leendő eszközzésére **1913. év május hó 26. napjának d. e. 9 órája** határidőül kitűzetik s ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiízetendő.

Kelt Tapolcza, 1913. évi május hó 12. napján.

Kerkápoly, bir. vhajtó.

A NAP

Főszerkesztő Braun Sándor kiadótulajdonos Mérei Jenő szerkesztőtárs Dr. Hajdu Miklós

A NAP

vidéki kihordó szervezete A NAP-ot megérkezése után azonnal kézbesíti előfizetőinek

EGY SZÁM

ára **6** fill.

A NAP

a magyar újságírás szenzációja, a magyar közönség legkedvesebb lapja, a 48-as eszmény és a magyar nemzeti törekvések egyetlen hű és kéri-lehetetlen szószólója.

!!! Minden jó magyar ember olvassa A NAP-ot!!!

Tessék előfizetni.

Egy évre	18 K	○	Negyedévre	4.50 K
Félévre	9 K	○	Egy órára	1.60 K

A NAP

vidéki kihordó szervezete A NAP-ot megérkezése után azonnal kézbesíti előfizetőinek

EGY SZÁM

ára **6** fill.

FÉNYES EREDMÉNYT HOZ

A NAP minden apróhirdetése, mert naponta 155.000, havonta 4.130.000 példányban jelenik meg és mindenki olvassa! — A NAP apróhirdetési levelezőlapja 10 szögig 70 fillér, 20 szögig 1 korona 40 fillér, 40 szögig 2 korona 80 fillér.

Kapható a dohánytözsdekben!

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

HIRSCH JÓZSEF

hentes üzlete és füstölője

TAPOLCZA, főter.
Telefonszám 96.

Állandó nagy raktár:

Füstölt sonka, füstölt hus, füstölt szalonna és szalámiból.

Friss sertés-hús, I. rendű sertés-zsirháj és zsirszalonna.

Főtt sonka, nyelv és hideg felvágottak.

Naponta saját készítésű friss virsli, kalbász, párisi és szaládé.

Legolcsóbb napi árak!

KISAPÁTI község közhírré teszi, hogy a

kovácsműhely

lakással együtt bérbeadó.

Bővebbet a községbíró.

Dr. Aschenbrandt-féle eredeti

réz-kénpor

kapható

LUSTIG JÓZSEF és FIA

CÉGNEEL, TAPOLCZÁN.

HIRDETÉS.

Bíró Ignácnál eladó egy legjobb állapotban levő, keveset használt, fekete, elegáns **födött kocsi**, 3 jó állapotban levő, erős **parasztkocsi**, rövid és hosszú oldallal, egy **szán**, egy pár legjobb állapotban lévő parádés és egy pár igás **lőszerszám**, legjobb minőségű **előszéna** és egészséges **préselt szalma**, circa 20 q **árpa**, zab és egy jókarban levő **szecska**gavó.

Mit kiabál?

hiszen mindenki tudja már, hogy a

MÁGNÁS

CIPŐKRÉM

Minősége kitűnő puhít, tisztít, fényesít.

Gyártja: **HERCZEG és GEIGER** csász. és kir. udvari szállító Budapest. KAPHATÓ MINDENÜTT.

Nyári vasuti menetrendek kaphatók

LÖWY B.

könyv- és papírkereskedésében, Tapolczán.

KOLLARIT-BÖRLEMEZ

KOLLARIT-BÖRLEMEZ KAUCSUK-KOMPOZITÓVAL BEVONT SZAGTALAN FEDÉLMEZ

k a u c s u k-kompozitívóval bevont ruganyos, viharbiztos és időtálló szagtalan fedéllemezt. A jelenkor legjobb tetőfedéllemeze.

Végtelenül tartós!!!

Régi zsindelytetők átfedésére kiválóan alkalmas. — Sem mázolni, sem mészlével bekenni nem kell.

Tapolczán kapható: **JUNG ÁDÁM** vaskereskedésében, a Marton-féle fakereskedéssel szemben.

UTANZATTOLOVAKODJUNK!

SIKERES HARC

folytatható a peronoszpóra, a gyümölcs, a burgonya és egyéb növényi betegségek ellen

MAYFARTH-féle önműködő

SYPHONIA

permetezővel.

További különlegességek:

Bor- és gyümölcs Herkules-
présekben,

Hidraulikus présekben, szőlő- és gyümölcs-
zuzókban, teljes pincefelszerelésekben stb.

Mindennemű gazdasági gépeket és eszközöket készít a legjobb kivitelben

MAYFARTH PH. és TÁRSA

gazdasági gépgyára

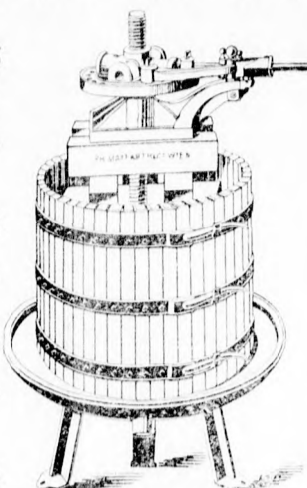
WIEN, II., TABORSTRASSE 71.

FRANKFURT A. M.

BERLIN

PARIS

Gazdag illusztrált 017. sz. árjegyzék ingyen és bérmentve. Ügynökök kerestetnek.

Zalamegyei

Kékkuti

Anna-forrásvíz

legkitünőbb üdítő és gyógyital.

1912. évben Párisban és Londonban aranyéremmel kitüntetve.

Tulajdonos:

TOLNAY LAJOS GYŐR.

Telefon:
462. szám.

Telefon:
462. szám.

1 1/2 l. üveg üvegestől 30 fillér, csak töltés
10 fillér, kisebb üvegek töltése 8 fillér.

:-: ELADÓ :-:

szőlőterület

KISAPÁTI HEGYEN 1500 □-ÖL.

Bővebbet IFI JÓZSEFNÉ, GYENESDIÁS.

Szt.-László-
utcában levő házamban

4 szobás lakás máj. kiadó.

BŐVEBBET A TULAJDONOS
PRUSKA FERENC.

110/XI. 1913. szám.

Hirdetmény.

Közhirre tesszük, hogy a község-házánál a hivatalos órák a nyári időnyben, május 1-től október 15-ig egyfolytában tartatnak, még pedig hétköznapokon reggel 7 órától déli 1 óráig; az anyakönyvi hivatalos órák ezidő alatt reggel 7 órától 11 óráig tartatnak. — Adószedési idő az adószedési napokon reggel 7 órától 10 óráig tart s a községi pénztáros vasár- és ünnepnapon délelőtt 9-től 11 óráig kezeli; vasár- és ünnepnapon a hivatalos idő a régi, t. i. délelőtt 8 órától 10 óráig, egész időben anyakönyvi órákkal.

Tapolca, 1913. május 17-én.

Tibola János
bíró.

Horváth Jenő
írójegyző.

VASUTI MENETREND. 1913. május.

Vonatok érkezése és indulása Tapolca állomáson.

1. Érkező vonatok:

A balatoni vasuton Budapest—Veszprém felől:
Reggel 7 óra 37 perckor
délelőtt 12 " 46 "
délután 1 " 03 " (junius 1-től gyv)
" 5 " 10 "
este 8 " 28 " (gyorsvonat)

Keszthely felől:

Reggel 3 óra 13 perckor
délelőtt 8 " 38 "
délután 12 " 57 "
" 4 " 58 "
este 11 " 27 "

Ukk felől:

Reggel 8 óra 21 perckor
délután 1 " 08 "
" 5 " 06 "
este 8 " 54 "

2. Induló vonatok:

A balatoni vasuton Budapest—Veszprém felé:
Reggel 3 óra 53 perckor (gyorsvonat)
délelőtt 8 " 50 "
délután 1 " 14 "
" 5 " 30 " (junius 1-től gyv)
este 9 órakor

Keszthely felé:

Reggel 4 óra 21 perckor
délelőtt 8 " 39 "
délután 1 " 28 "
" 5 " 32 "
este 9 " 31 "

Ukk felé:

Reggel 4 óra 49 perckor
délelőtt 9 " 10 "
délután 1 " 30 "
" 5 " 21 "

Rohitsi

Tempel

Styria

Donati

forrás. Szén-savdús, diétikus, üdítő asztali ital. — Elősegíti az emésztést és anyagcserét.

Legteljesebb gyógyforrás. — Indikáció: idült gyomorhurut, székrekedés, Bright-je-vesebetegség, lépdaganat, májbetegség, sárgaság, emésztési betegségek, a légutak hurutos bántalmainál.

a maga nevében a leggyógyosabb tartalmu gyógyforrás legértékesebb hatással. Foképen indikáció: idült bélhurut, obstruktív epékóli, elhízás, hajlanság, csúszás és cukorbetegség.

Legdúsabb természetes magnézium-glaubersósforrások.

Főraktár Magyarországon: HOFFMANN JÜZSEF Budapest, V., Balthory-u. 8.

Egy diszes

ebédlő-kredenc

nagy tükör és

6 darab szék

olcsón eladó.

Bővebbet a kiadóhivatal.

Nyomatott Lówy B. gyorsajtóján, Tapolcán.